

[Statsministeren]

hr. Hjortnæs modtager ministerpension. Det gør hr. Hjortnæs faktisk ikke. I øvrigt kan jeg tilføje, at hr. Hjortnæs ikke er chef for ankestyrelsen som sådan, men er en af de 20 ankechefer, men det er selvfølgelig en detalje.

Lad mig som et sidste eksempel citere, hvad hr. Poulsgaard skriver:

».... Ejler Koch, der blev direktør for miljøstyrelsen«. Ja men hvad har det egentlig med sagen at gøre, hr. Poulsgaard? Ejler Koch, som var embedsmand, søgte og fik en stilling, som havde hans fulde interesse, og for helt at hellige sig denne opgave gav Ejler Koch afkald på sit folketingsmandat og dermed naturligvis også på sit vederlag som folketingsmedlem.

Poulsgaard (FP):

Jeg fik jo ikke så forfærdelig meget at sige tak for. Jeg fik en masse belæring og ironisering. Det er fantastisk, at statsministeren ikke tager det her lidt mere alvorligt.

Jeg er igennem pressen blevet beskyldt for, at jeg driver hetz på baggrund af Lysholt Hansen-sagen. Det gør jeg ikke, hr. statsminister, og jeg forsøger heller ikke at kaste noget odiøst skær over socialdemokratiet.

Fremskridtspartiet har den 20. oktober 1974, den 28. januar 1975 og den 22. oktober 1975 fremsat konkrete forslag i dette folketing, så nu står vi i selvskabte plager. Hvis vi dengang havde vedtaget fremskridtspartiets forslag om disse dobbeltaflønninger, disse bengnaverier, ministerpensioner o. lign., så havde vi ikke været i en situation, hvor hele pressen nedvurderer folketinget.

I virkeligheden er dette spørgsmål stillet for at komme statsministeren til hjælp. Nu ser jeg til min glæde, at statsministeren har udtalt til pressen i går, at han synes, det er godt, at der er en vågen presse og en kritisk presse. Der er en urimelighed – sagde statsministeren – der skal ændres. Nu skal jeg hjælpe statsministeren. Vi lægger altså forslag frem i dag igen, og socialdemokratiet og fremskridtspartiet har flertal; så kan vi få disse ting ændret.

Jeg har stillet spørgsmålet til statsministeren. Jeg ved godt, det ikke er normalt, at statsministeren blander sig i det, men der var jo engang, hvor man sagde, det var dejligt at være socialdemokrat. Det tror jeg da statsmi-

nisteren fortsat mener, at det er dejligt at være socialdemokrat. Men jeg erindrer også om, at den daværende partiformand for socialdemokratiet på en kongres fik vedtaget en lov – gældende for socialdemokratiet – der gik ud på, at man forbød disse dobbeltstillinger, altså at man både kunne være medlem af folketinget og være borgmester. Der var en enkelt undtagelse, tror jeg nok, der fik lov til at falde udenfor. Det er derfor, dette spørgsmål er stillet til statsministeren, idet man også internt i socialdemokratiet må forsøge på at få orden i det.

Nu kommer statsministeren her og siger – det kan være, tiden er ved at udløbe – at Ejler Koch er gået. Ja men det ligger der jo også en slags bengnaveri i, hr. statsminister, for vi er nogle stykker, der ikke kan fri os for en mistanke om, at hvis bare partibogen er i orden, så ser man knap så meget på kvalifikationerne mange steder.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Hr. Poulsgaard sagde, at han ikke fik noget svar. Jeg gav svar; jeg gav så præcist som overhovedet muligt hr. Poulsgaard svar på nogle af de konkrete sager, som nævnes i den skriftlige begrundelse for spørgsmålet.

Når hr. Poulsgaard siger, at jeg ikke tager denne sag alvorligt, vil jeg sige, at jeg tager alle sager, endogså forslag og tanker, der kommer fra hr. Poulsgaard, alvorligt op til overvejelse og svarer seriøst og ikke propagandistisk.

Så siger hr. Poulsgaard, at han sandelig ikke er ude på at kaste et odiøst, mistænkeligt skær over socialdemokratiet. Ja men det står direkte i det spørgsmål, hr. Poulsgaard har stillet, og det fremgik jo også af de kommentarer, hr. Poulsgaard kom med, nemlig den yderligere mistænkeliggørelse af en socialdemokratisk folketingsmand, der bliver udnævnt til en bestemt stilling, der egentlig ligger i ganske naturlig fortsættelse af alt det arbejde, den pågældende mand har udført som embedsmand og som politiker i årene forud.

Så var der en henvisning til nogle regler og bestemmelser – jeg ved ikke, om det er lønningsloven, eller hvad det er – der skulle laves om. Ja men det er lovligt for ethvert parti at fremsætte forslag, og så er det folketinget, der afgør, hvordan disse love og disse